

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **E. K.**, zastúpeného Mgr. Ing. V. N., advokátom v B., proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny**, Župné nám. č. 5-6, Bratislava, **o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/14/2006-282 z 28. júna 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/14/2006-282 z 28. júna 2007 **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného z 25.11.2005 vydané vo forme stanoviska pod č.k. 10719/2005/OMAPTP, vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi plnú náhradu účelne vynaložených trov konania na účet právneho zástupcu Mgr. Ing. V. N. vo výške 6.180,- Sk do 3 dní od právoplatnosti.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že v konaní nebolo vydané rozhodnutie, ktoré by bolo preskúmateľné súdom v správnom súdnictve. Krajský súd uviedol, že podľa ustálenej judikatúry preskúmaniu objektívne poznateľným spôsobom vydaného rozhodnutia nebráni, ak správny orgán použije formu, ktorá neobsahuje všetky predpísané náležitosti správneho rozhodnutia, prípadne použije formu obyčajného listu, prípisu alebo obdobného spôsobu informovania o správnom

rozhodnutí. Podľa názoru krajského súdu, ak správny orgán vybaví podaný opravný prostriedok len formálnym listom v presvedčení, že sa na konanie nevzťahujú predpisy zák.č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej v texte rozhodnutia len „správny poriadok“), táto skutočnosť nebráni preskúmaniu daného aktu súdom, ak je z listu zrejmé, že správny orgán sa opravným prostriedkom vo veci samej zaoberal a posudzoval, či pôvodne vydané rozhodnutie je správne. Krajský súd napadnutý akt správneho orgánu v predmetnej veci považoval za rozhodnutie, ktoré je objektívne poznateľným spôsobom vydané a následne preskúmateľné. Z uvedených dôvodov napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom konaní je potrebné zabezpečiť, aby na základe riadne podaných žiadostí jednotlivé prvostupňové orgány viazané vysloveným právnym názorom súdu vydali riadne a kompletne rozhodnutia so všetkým náležitostiami v zmysle správneho poriadku, ktoré môžu byť eventuálne preskúmané v odvolacom konaní postupom podľa správneho poriadku, prípadne aj súdom v rámci správneho súdnictva.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, a to v podstate z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Podľa jeho názoru krajský súd pri svojom rozhodovaní nesprávne posudzoval vec po právnej stránke, vychádzal zo skutkových zistení, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a z predložených listinných dôkazov a výpovedí vyvodil nesprávne právne závery. Zdôraznil, že rešpektovaním tohto rozsudku, ako aj na základe skutočnosti, že správne orgány sú viazané právnym názorom súdu, by prišlo k protiprávnemu konaniu nielen zo strany žalovaného, ale aj jednotlivých Úradov práce, sociálnych vecí a rodiny, k porušeniu zákonných záväzkov a noriem, ako aj noriem práva EÚ. Žalovaný v odvolaní trval na tom, že v predmetnej veci nie sú splnené podmienky za ktorých súd môže konať vo veci, pričom ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Preto s poukazom na § 103 O.s.p. v spojení s § 104 O.s.p. a § 250d O.s.p. bolo potrebné konanie zastaviť. Žalovaný uviedol, že vydaním stanoviska k žiadosti - o posúdenie žiadosti žalobcu ako zamestnávateľa o poskytnutie príspevku na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne alebo chráneného pracoviska pod sp.zn. : 10719/205/OMAPTP zo dňa 25. novembra 2005 - nevznikajú, nemenia sa, ani nezrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb. Vydané stanovisko nie je rozhodnutím správneho orgánu v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p., a preto nemohlo byť predmetom preskúmania súdom v konaní podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p.

Žalovaný zároveň uviedol, že zákon č. 387/1996 Z.z. o zamestnanosti v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „zák.č. 387/1996 Z.z.“) neukladal Národnému úradu práce pri poskytovaní príspevkov na aktívnu politiku trhu práce (vrátane príspevkov na prevádzkové náklady chránenej dielne alebo pracoviska) postupovať podľa všeobecných predpisov o správnom konaní. Zdôraznil, že zákon č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 5/2004 Z.z.“) ako osobitný zákon, ktorý upravuje právne vzťahy pri poskytovaní služieb zamestnanosti, neustanovuje povinnosť, ale ani možnosť postupovať podľa všeobecných predpisov o správnom konaní v prípade poskytovania príspevkov na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne alebo chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov podľa § 60, pričom tiež uviedol, že citovaný zákon v rámci stanovenia pôsobnosti Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny neuvádza kompetenciu posudzovať žiadosti o poskytnutie príspevku podľa § 60. Žalovaný zároveň v rámci odvolania podrobne opísal postup pri poskytovaní príspevkov poskytovaných podnikateľom v rámci aktívnej politiky trhu práce podľa zák.č. 387/1996 Z.z. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu v napadnutej časti zmenil tak, že návrh žalobcu zamietne a náhradu trov konania neprizná.

Najvyšší súd Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je opodstatnené.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 veta prvá O.s.p.).

Z podkladov spisu v predmetnej veci je zrejmé, že žalobca sa domáhal postupu podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej

rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§ 247 a nasl. O.s.p.).

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že základným predpokladom postupu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. je existencia rozhodnutia správneho orgánu.

V posudzovanej veci žalobca za rozhodnutie označil „Stanovisko k žiadosti o posúdenie žiadosti zamestnávateľa – žalobcu o poskytnutie príspevku na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne alebo chráneného pracoviska“, ktoré vydal 25. novembra 2005 žalovaný pod č. 10719/2005/OMAPT.

Odvolačí súd sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalovaného v tom, že vydaním predmetného stanoviska k žiadosti žalobcu nevznikli, nemenili sa a ani sa nezrušili oprávnenia a povinnosti žalobcu. Zároveň odvolací súd prisvedčil žalobcovi v tom, že zákon č. 5/2004 Z.z. ako osobitný zákon upravujúci právne vzťahy pri poskytovaní služieb zamestnanosti, neustanovuje povinnosť, ale ani možnosť postupovať podľa všeobecných predpisov o správnom konaní v prípade poskytovania príspevkov na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne alebo chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov podľa § 60, pretože v rámci stanovenia pôsobnosti Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny kompetenciu posudzovať žiadosti o poskytnutie príspevku podľa § 60 neuvádza a navyiac ust. § 70 ods. 1 zák.č. 5/2004 Z.z. v znení účinnom pred 1. septembrom 2008 možnosť použitia všeobecného predpisu o správnom konaní pre veci podľa § 60 až § 66 cit. zákona výslovne vylučovalo. Rovnako zákon č. 387/1996 Z.z. neukladal Národnému úradu práce pri poskytovaní príspevkov na aktívnu politiku trhu práce (vrátane príspevkov na prevádzkové náklady chránenej dielne alebo pracoviska) postupovať podľa všeobecných predpisov o správnom konaní.

Uvedené stanovisko žalovaného správneho orgánu ani podľa názoru odvolacieho súdu nie je rozhodnutím, pretože ním nedošlo k žiadnemu zásahu do práv žalobcu, a preto nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci.

Podľa § 104 ods.1 veta prvá O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Za stavu, že v posudzovanej veci bolo preukázané podanie žaloby proti stanovisku, ktoré nie je rozhodnutím, podľa názoru odvolacieho súdu neboli splnené podmienky pre postup súdu podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. Odvolací súd preto v súlade s § 221 ods.1 písm. b/ O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a konanie z dôvodu existencie neodstrániteľného nedostatku podmienky konania v súlade s § 104 ods.1 O.s.p. zastavil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. nakoľko konanie bolo zastavené a súd nezistil dôvod pre postup podľa § 146 ods. 2 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 17. decembra 2008

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

